

Le Pen contra Le Pen

La guerra familiar portada a l'extrem. La filla es converteix en el botxí del pare. Marine Le Pen va ser l'encarregada d'encendre la metxa de l'explosiu, i el seu pare qui va afegir més llenya al foc. La societat francesa ja era conscient de les desavinences entre pare i filla des de l'instant en què Marine va ser nomenada presidenta del partit d'extrema dreta l'any 2011. Des d'aquell moment, i sabedora de l'èxit obtingut en les darreres eleccions europees –va ser el partit més votat– i en les departamentals –en què va aconseguir un 23% dels vots–, Le Pen filla ha tractat de dis-

La demanda interposada per l'ex-líder del Front Nacional contra el seu propi partit per la seva supressió de militància i presidència d'honor, impulsada per la seva filla, es resoldrà el 2 de juliol

Reportatge de Nil Cañellas

tanciar-se de la línia d'antisemitisme i xenofòbia que fins ara era marca distintiva de Le Pen pare. Louis Aliot, vice-president del Front Nacional, ja ho va advertir quan va declarar que els últims comentaris de Jean-Marie confirmaven desacords polítics irreconciliables amb el partit.

Els comentaris a què Aliot es refereix són els que Jean-Marie va fer al setmanari d'ultradreta *Rivarol*, on expressava l'admiració que sent pel general Philippe Pétain, dirigent francès col·laborador del règim de Hitler durant l'ocupació nazi, i que va assegurar que compartia amb molts militants de l'FN. Però això no és →

→ tot, en una entrevista a ràdio RMC, Jean-Marie va titllar les càmeres de gas d'un simple "detall" històric.

A aquestes alçades, els comentaris de Le Pen pare ja no haurien d'agafar de sorpresa ningú. Però no va ser així. De fet, és a bastament coneguda la ideologia de Jean-Marie. El que més ha pogut sorprendre, per inesperat, ha estat l'atac directe i personalitzat que va dedicar a laarella sentimental de la seva filla, Louis Aliot, menystenint-lo obertament. Amb tot, Marine Le Pen tenia una operació estratègica prevista per respondre. Es va aprofitar de les declaracions del seu pare per encendre la metxa d'una bomba que no trigaria a explotar. La presidenta i actual líder de l'FN va tractar de distanciar tant com fos possible la línia ideològica i d'actuació del partit del feixisme imperant del seu pare. Així, a principi de maig i des del mateix FN, es va impulsar una moció, votada quasi per unanimitat, en què es van desaprovat les declaracions del fundador del partit, es va matisar que aquestes no representaven ni el Front Nacional ni la seva presidenta, se'l va suspendre de militància i l'FN es va donar un marge de tres mesos per decidir si es retirava el nomenament com a president d'honor de Jean-Marie. Tres mesos, que és el temps que el Front Nacional necessita per convocar una assemblea general extraordinària, en la qual es pretén modernitzar el funcionament intern i renovar els estatuts del partit, que inclouen la supressió de la presidència d'honor.

Conscient que la situació no jugava al seu favor, Le Pen pare ja havia decidit retirar la seva possible candidatura per a les regionals a la zona de Provençe-Alpes-Côte d'Azur. Però el cofundador de

l'FN no tenia cap intenció de mantenir una actitud cordial, i el primer senyal que Jean-Marie va donar a la societat francesa per fer-los saber que estava en posició d'atac es va produir durant la desfílada anual que l'FN fa el primer de maig en homenatge a Joana d'Arc. En els dies previs a l'esdeveniment es va acordar des de la cúpula del Front Nacional que l'històric líder no estaria present a l'escenari des d'on Marine faria el seu discurs. Però, desobeint les indicacions del propi partit, Jean-Marie va pujar a l'escenari davant l'estupefacció i incomoditat de la seva filla, que es va fer més que evident

EL 2 DE JULIOL LA JUSTÍCIA DIRÀ SI LE PEN PARE HA ESTAT EXPULSAT INJUSTAMENT DE L'FN

al seu rostre, per deixar constància que ell continuava sent el líder moral de l'FN. Amb la metxa encesa i lluny de cap intenció d'apagar-la, Jean-Marie es va mostrar contundent en conèixer la decisió del comitè polític i executiu del partit. "Em fa vergonya que la presidenta de l'FN porti el meu cognom", va assegurar a ràdio Europe 1. Però la resposta, l'atac definitiu, encara havia d'arribar.

Le Pen pare contra l'FN

Finalment, la bomba encesa per Marine ha explotat a principis d'aquest mes, quan Le Pen pare ha decidit interposar una demanda contra el seu propi partit, emparant-se en una mala interpreta-

ció dels estatuts. Durant la compareixença de Jean-Marie al tribunal de Nanterre, l'històric líder de l'FN va optar per mantenir-se en silenci en tot moment. Va ser el seu advocat, Frédéric Joachim, qui va esgrimir els arguments jurídics i polítics perquè es revoqués l'anul·lació de la militància de Le Pen pare, així com el seu nomenament com a president d'honor del partit. Entre els arguments jurídics descrits per Joachim, el més repetit va ser el de la violació dels estatuts del partit. Però el moment àlgid de la compareixença es va produir quan Joachim va voler enfocar el problema des de la vessant política, en assenyalar Marine i la direcció de l'FN com els responsables directes de voler suprimir la presidència d'honor de Le Pen pare. Amb l'excusa que "Jean-Marie Le Pen no ha canviat mai el seu discurs", l'advocat va voler restar importància a les declaracions que Marine havia utilitzat com a argument per eliminar el seu pare de la primera línia del Front Nacional. Una acusació que posa de manifest la incompatibilitat entre Le Pen pare i Le Pen filla.

Per la seva banda, l'advocat defensor del Front Nacional, Frédéric-Pierre Vos, va optar en tot moment per tractar de demostrar que el conflicte no té res a veure amb la justícia. Al·ludint directament als jutges, Vos va defensar que "el seu paper no és el de jutjar els estats d'ànim d'un president d'honor descontent amb la seva sort". I va afegir que l'anul·lació de militància de l'FN és incompatible amb continuar ocupant la presidència d'honor.

El Tribunal de Gran Instància de Nanterre farà pública la resolució de la demanda el dia 2 de juliol, data en què es coneixerà si la pretensió de Jean-Marie d'obtenir una compensació de 10.000 euros és admesa pel tribunal. Una resolució que serà la conseqüència de la guerra interna dels Le Pen, un conflicte que es dirimeix també davant la societat francesa, que s'ha anat desgranant públicament al llarg dels anys i que guarda més semblances amb una telenovel·la que no pas amb un conflicte polític. Una guerra d'egos en tota regla. ●